OFFICIUM IN FESTO S. FROYLANI EPISC. ET CONF. PATRONI ECCLES. ET DIOEC. LEGION.

DUPLEX.

Omnia de Communi Conf. Pontif. præter ea, quæ hìc habentur prop.

ORATIO.

DEUS, qui Beatum Froylanum Monastici instituti propagandi studio decorasti, & ex Eremo ad Episcopale munus cælesti indicio vocatum miraculis clarum effecisti; concede propitiùs, ut cujus patrocinio gloriamur, ejus instruamur exemplis. Per Dñm. nostrum.

Lectiones primi Noctur. de script. occ.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

FRoylanus Lucæ, quæ Regni Galleciæ nobilis est Civitas, piis æquè, ac nobilibus parentibus decimo nostræ Redemptionis sæculo natus, à primâ ætate futuræ sanctitatis specimen dedit. Nam piæ Matris opera educatus, adhuc adolescens, mundi illecebris contemptis, majorisque perfectionis desiderio illectus, vix octodecim annos natus Monasticam vitam professus est. Quare primum in quemdam Diœcesis Legionensis

gionensis abditiorem locum sese recipiens, deinde ad Cuturrini montis radices ædiculam sibi extruens, ibique oratione, jejuniis, jugique corporis castigationi vacans, in cælestium contemplatione rerum dies, noctesque suavissimè præteribat. Brevi tanta ejus sactitatis fama percrebuit, ut multis ad eum concurrentibus, sub Regulâ Sancti Benedicti Monasterio ædificare compulsus fuerit. Quos inter discipulos Atilanum Monasterii à se ædificati Priorem instituit, qui posteà Zamorensis factus Episcopus eam Diœcesim sanctissimè gubernavit; eumque post mortem Urbanus secundus in Sanctorum numero retulit.

℟. Inveni David.

Lectio v.

NEc mirum, Froylani sanctitatem ab omnibus agnosci, & ubique prædicari, quàm vel bruta animalia quodammodo persensisse videbantur. Sævum siquidem lupum multis spectantibus coegisse fertur, jumenti loco substitui, ut libros prædicationi necessarios deferret, sicque pœnas lueret, quod asellum eidem servientem ministerio, ferox dilaniasset. Idcircò Ramirus tertius, qui difficillimis iis temporibus Legionense Regnum administrabat, res suas penè accisas agnoscens, Froylanum accersit, eique ingentem vim pecuniarum elargitus, potestatem dedit erigendi ubicumque vellet Monasteria in suo Regno, ut inde Monachi pro ejusdem Regni liberatione ab armis Saracenorum

niorum ferventes ad Deum preces effuderent. Tot, tantisque opibus tam piè oblatis, Froylanus Tabarense Monasterium ædificavit, aliisque per multis circa Æstolæ fluvium instauratis, demùm celebre illud apud Morerolam excitavit, ubi, ducentis circiter Monachis congregatis, ipse præfuit, piumque Ramiri Regis desiderium explevit.

℟. Posui adjutorium.

Lectio vi.

VEremundo secundo regnante, qui Ramiro tertio successerat, Froylanus ex Monacho, renuens licèt, & invitus Legionensis Episcopus renuntiatus, dum consecraretur, sub columbæ è Cælo venientis specie Spiritum Sanctum accipere visus est. Postquam autem sexdecim circiter annis concreditas sibi oves prædicatione, & exemplo sanctissimè gubernasset, prænuntiato sui obitus die, ad Cælestem patriam quinto nonas Octobris anno sexto post millesimum evolavit. Multæ ejus sacri Corporis translationes ob temporum difficultatem fieri debuerunt: quarum postrema, cum à Morerolæ Cœnobio maxima ejusdem sacri Corporis pars ad Legionensem Ecclesiam, cui præfuerat, transferretur, insigni fuit miraculo illustrata, nam per totam viam homines, animantes, ipsæque arbores melleo liquore maduerunt. Itaque tam in Morerolæ Monasterio, quàm in Legionensi Ecclesia usque ad nostram ætatem magnâ cum veneratione dictum sacrum Corpus sic divisum colitur: Ecclesia verò Legionensis tantùm, Pasto-

rem, à quo innumera accepit beneficia, ut præcipuum Patronum, veneratur.

℣. Iste est, qui ante Deum.

Homil. de Comm. 1. *loci Missa*: Statuit, *de Comm.*

HISPANIARUM.

Suprascriptas Orationem, & Lectiones proprias Sancti Froylani Episcopi, & Confessoris ab Eminentissimo, & Reverendissimo Domino Cardinale Belluga diligenter examinatas, atque relatas, Sacra Rituum Congregatio ad enixas Episcopi, humillimasque Capituli Legionensis preces approbavit, ac singulis annis tam in Missa, quàm in Officio diei festi ipsius Sancti pro secundo Nocturno ab omnibus Sæcularibus, & Regularibus utriusque sexus in cunctis Regnis, ac Dominiis Serenissimo Regi Catholico subjectis, qui ad Horas Canonicas tenentur, in posterum sub Ritu Duplici, servatis tamen Rubricis, recitare posse concessit, si Sanctissimo Domino Nostro visum fuerit. Die 9. Maii 1733.

Factaque deinde per me Secretarium de prædictis Sanctissimo Domino Nostro relatione, Sanctitas sua benignè annuit. Die 19. ejusdem mensis, & anni.

A.F.Card.Zondadari Pro-Præf.

Loco ✠ sigilli.

N. M. Tedeschi Archiepisc. Apamena Sac. Rit. Congr. Secret.